

SOUKROMÍ

Ve škole jsme dostali za úkol napsat krátkou úvahu na téma: „Soukromí – nedívat se, nešťourat. Ale co je to vlastně soukromí? Kde soukromí končí? A kde začíná? Tato úloha se pro mě stala podnětem k zajímavému zamyšlení. V následující úvaze se pokusím zachytit myšlenky a názory, které mě při psaní této práce napadly.

Soukromí je jednou ze základních lidských potřeb. Soukromí je pro všechny velice důležité. Proč je tomu tak? Když se nad tím zamýšlím, napadá mě, že to může být zapříčiněno pocitem bezpečí. Jelikož v soukromí se cítíme bezpečně a jsme si jisti, že nás nikdo nesleduje. Cítíme se volní. Je to úžasný pocit svobody. Můžeme dělat věci, které se na veřejnost, do společnosti nehodí. Soukromí je něco, bez čeho se v životě neobejdeme. Je to pocit bezpečí, který potřebuje každý z nás. Myslím si, že lidé by se měli navzájem respektovat a nenarušovat soukromí ostatním lidem. Potřeba soukromí podle mě může plynout i z toho, jak nás tato moderní technická doba stále o soukromí připravuje. V dnešní době není nikde člověk sám. Vyjdeme-li z domu, je samozřejmostí, že nás téměř všude sledují kamery. V obchodě, na úradě a dnes už i v ulicích. Avšak my, obyčejní lidé si nemáme na co stěžovat. Vzpomeňte si na jakoukoliv slavnou osobnost. Spousta lidí jim závidí, ale jsou to právě oni. Ti, co za svou slávu platí krutou daň. Právě ti, na které se pořádají mediální hony a své soukromí už ztratili nadobro. Nejedna hvězda se kvůli tomu psychicky zhroutila. Bulvární plátky se předhánějí a číhají na své oběti s fotoaparátem v ruce, aby je později mohli proprat a pomluvit v jejich nechutných článkách. Jaký to má význam? Proč to dělají? Dokola si kladu tyto otázky. Ale stále mě nenapadá nějaká smysluplná odpověď. Možná i proto, že neexistuje? Nevím. Dalo by se říci, že každý člověk patří do stejné rasy, ale i přesto jsme tolik odlišní. Jak tohle může normální člověk dělat? Pro lidi, co vykonávají tuto práci, nemám pochopení. Chápu, každý se musí nějak uživit. Musí ale přece existovat i jiné způsoby, než lézt lidem do soukromí.

Kdybych měla na výběr z několika prací, určitě bych si nevybrala redaktorku bulvárního tisku. Snažím se totiž o to, abych vědomě nikomu nelezla do soukromí a to očekávám i od ostatních lidí. Takže až budete stát u mých dveří a budete chtít vstoupit, nejdřív zaklepejte, protože já na ty vaše zaklepu také.